

লিংগে গৌড়

বনাম

লিংগে গৌড় আৰু অন্যান্য

২৮ অক্টোবৰ, ১৯৯৬

[ন্যায়াধীশ কে. ৰামাস্বামী আৰু ন্যায়াধীশ জি. বি. পাটনায়ক]

দেৱানী প্ৰক্ৰিয়া সংহিতা, ১৯০৮ :

ধাৰা ১০০ - ভাগ-বাটোৱাৰ গাচৰ - ভ্ৰাতৃকেইগৰাকী আৰু বাদীৰ পিতৃৰ মাজত ভাগ-বাটোৱাৰ জৰিয়তে পৈতৃক সম্পত্তিৰ উত্তৰাধিকাৰীত্ব প্ৰাপ্তি - ভ্ৰাতৃকেইগৰাকীৰ মাজত ভাগ-বাটোৱাৰ জৰিয়তে পুনৰ উত্তৰাধিকাৰীত্ব প্ৰাপ্তি - সম্পত্তিটো ক্ৰয় কৰা হৈছে নে নাই সেই সন্দৰ্ভত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ভুলকৈ বিচাৰ্য বিষয়ৰ উপস্থাপন - উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ দ্বাৰা মূল্যায়িত প্ৰমাণে প্ৰথম আপীল আদালতৰ দ্বাৰা নথিভুক্ত হোৱা তথ্য নাকচ কৰি আদালতৰ চূড়ান্ত তথ্য হিচাপে নায্যতা প্ৰদান কৰা নাই।

দেৱানী আপীল ক্ষেত্ৰাধিকাৰ : দেৱানী আবেদন সংখ্যা ১৯৯৬-ৰ ১৪৫৭৮।

আৰ.এচ.এ. সংখ্যা ১৯৯০-ৰ ৩৫০-ত কৰ্ণাটক উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ১৪.২.৯৫
তাৰিখৰ ৰায়দান আৰু আদেশৰ পৰা।

আবেদনকাৰীৰ হৈ চন্দ্ৰশেখৰ, পি. পি. সিংহ।

উত্তৰদাতাসকলৰ হৈ পি. আৰ. ৰামাশেষ।

আদালতৰ নিম্নলিখিত আদেশ প্ৰদান কৰা হ'ল :

অনুমতি প্ৰদান কৰা হ'ল।

আমি দুয়োপক্ষৰ বিদ্বান অধিবক্তাৰ বক্তব্য শুনিলোঁ।

বিশেষ অনুমতিৰ দ্বাৰা দাখিল কৰা এই আবেদনখন আৰ.এচ.এ. সংখ্যা
৩৫০/৯০-ত কৰ্ণাটক উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ১৪ ফেব্ৰুৱাৰী, ১৯৯৫-ৰ ৰায়দান আৰু
আদেশৰ পৰা উদ্ধৃত হৈছে।

স্বীকাৰ কৰা স্থিতি এয়া যে আবেদনকাৰীৰ পিতৃ চেনে গোড়ৰ তেওঁৰ নিজৰ
বাহিৰে লিংগে গোড়, হালা গোড়, বালে গোড় আৰু চানিয়াহ নামৰ চাৰিজন ভ্ৰাতৃ
আছে। আবেদনকাৰীসকল (বিবাদী নং ৮ আৰু ৭) চেনে গোড়ৰ পুত্ৰ। প্ৰথম
বিবাদীগৰাকী লিংগে গোড়ৰ পুত্ৰ। বালে গোড় হৈছে তৃতীয় বিবাদী আৰু চেনে গোড়
হৈছে দ্বিতীয় বিবাদী। বালে গোড়ৰ পুত্ৰসকল হৈছে বিবাদী নং ৪-৬। আবেদনকাৰীয়ে
তেওঁৰ স্বত্বাধিকাৰ ঘোষণাৰ বাবে আৰু সকলো বিবাদীৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ দখলত
হস্তক্ষেপ কৰাত নিষেধাজ্ঞা আৰোপ কৰাৰ বাবে গোচৰ দাখিল কৰিছিল। এয়া তেওঁৰ
বিশেষ আবেদন যে সম্পত্তিটো পৈতৃক সম্পত্তি আছিল আৰু ১৯৩৬ চনৰ আগতে তেওঁৰ
পিতৃৰ পাঁচগৰাকী ভ্ৰাতৃৰ মাজত ভূমিৰ চাৰিসীমা (metes and bounds)-ৰ দ্বাৰা এক

ভাগ-বাটোৱাৰা হৈছিল। ইয়াৰ পাছত, ১৯৩৬ চনত আবেদনকাৰী আৰু তেওঁৰ
ভ্ৰাতৃসকল, অৰ্থাৎ বিবাদী নং ৭ আৰু ৮-ৰ মাজত আকৌ এক ভাগ-বাটোৱাৰা
হৈছিল আৰু গোচৰ-সম্পৰ্কিত মাটিখিনি তেওঁৰ ভাগত পৰিছিল আৰু তেতিয়াৰ পৰা
তেওঁ সেইখিনি ভোগদখল কৰি আছে। ১৯৬৮ চনৰ পৰা বিবাদীসকলে তেওঁৰ
স্বত্বাধিকাৰ অস্বীকাৰ কৰি তেওঁৰ দখলৰ ওপৰত হস্তক্ষেপ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে।
শেষত স্বত্বাধিকাৰ ঘোষণাৰ বাবে এক গোচৰ দাখিল কৰা হ'ল। প্ৰথম বিবাদীয়ে এক
লিখিত বিবৃতিযোগে তেওঁৰ বিবাদত এই যুক্তি উপস্থাপন কৰিছে যে এই সম্পত্তি প্ৰথমে
বিবাদী নং ১-ৰ আইতাক হুচাম্মা, আবেদনকাৰীৰ পিতৃ, আৰু অন্যান্যসকলৰ আছিল।
তেওঁৰ মৃত্যুৰ পাছত এই সম্পত্তি তেওঁলোকলৈ হস্তান্তৰিত হ'ল। তেওঁলোকে সম্পত্তিটো
যৌথভাৱে তেতিয়াৰ পৰাই ভোগদখল কৰি আছিল যিটো আবেদনকাৰীৰ পিতৃ চেনে
গৌড়ে ১৯২৯-৩০ বৰ্ষৰ ৰাজহৰ তথ্যত প্ৰৰঞ্জনামূলকভাৱে নামজাৰি কৰিছিল। সেয়েহে,
ই তেওঁলোকক সামৰি নলয়। বিচাৰ আদালতে গোচৰটো খাৰিজ কৰিছিল। আবেদন
কৰোতে আপীল আদালতে আদেশ প্ৰত্যাহাৰ কৰিছিল আৰু গোচৰৰ আদেশ দিছিল।
দ্বিতীয় আবেদনত উচ্চ ন্যায়ালয়ে আপীল আদালতৰ আদেশত হস্তক্ষেপ কৰিছিল আৰু
বিচাৰ আদালতৰ আদেশ নিশ্চিত কৰিছিল। অৰ্থাৎ এই গোচৰ এতিয়া খাৰিজ হৈ
আছে। সেয়েহে বিশেষ অনুমতিৰ দ্বাৰা এই আবেদন দাখিল কৰা হৈছে।

তথ্যৰ পৰা এয়া দেখা গৈছে আৰু এই বিষয়ে বিতৰ্ক কৰিব নোৱাৰি যে উচ্চ
ন্যায়ালয়ে এক তথ্য নথিভুক্ত কৰিছে যে বিবাদী নং ১ আৰু ২, আবেদনকাৰীৰ পিতৃ
আদিৰ মাজত এক ভাগ-বাটোৱাৰা হৈছিল আৰু নিম্ন আদালতসমূহে আইতাক হুচাম্মাৰ
পৰা উত্তৰাধিকাৰ পাবলৈ বিবাদীয়ে দাখিল কৰা আবেদন নাকচ কৰিছিল। আপীল
আদালত তথা উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই তথ্য স্বীকাৰ কৰি লৈছিল যে প্ৰথম বিবাদী আৰু

তেওঁৰ ভ্ৰাতৃসকলৰ মাজত পূৰ্বতে এক ভাগ-বাটোৱাৰা হৈছিল। প্ৰথম বিবাদীয়ে বিবাদী নং ১ হিচাপে স্বীকাৰ কৰিছিল যে আবেদনকাৰী আৰু তেওঁৰ ভ্ৰাতৃসকল, অৰ্থাৎ বিবাদী নং ৭ আৰু ৮-ৰ মাজত এক ভাগ-বাটোৱাৰা হৈছিল আৰু তেওঁলোকৰ নিজ নিজ সম্পত্তিসমূহ ভূমিৰ চাৰিসীমাৰ দ্বাৰা ভাগ-বাটোৱাৰা হৈছিল। ইয়াৰ ওপৰতো কোনো বিতৰ্ক নাই যে ১৯২৯-৩০ বৰ্ষত আবেদনকাৰীৰ পিতৃৰ নামত মাটিখিনিৰ নামজাৰি কৰা হৈছিল। আপীল আদালতৰ দ্বাৰা নথিভুক্ত এক তথ্য হৈছে যে সকলো ভ্ৰাতৃৰ দ্বাৰা স্বাক্ষৰিত এক যৌথ আবেদন, অৰ্থাৎ প্ৰদৰ্শক ২৪ অনুসৰি সম্পত্তিটো আবেদনকাৰীৰ পিতৃৰ নামত নামজাৰি কৰা হৈছিল। ১৯২৯-৩০-ৰ পৰা গোচৰৰ তাৰিখলৈ আবেদনকাৰীৰ পিতৃৰ নামত থকা নামজাৰিৰ ওপৰত কোনো আপত্তি দৰ্শোৱাৰ চেষ্টা কৰা হোৱা নাছিল। গতিকে, এই তথ্যসমূহে নিৰ্ণায়কভাৱে প্ৰতিষ্ঠা কৰে যে আবেদনকাৰীৰ পিতৃকে ধৰি পাঁচগৰাকী ভ্ৰাতৃৰ মাজত পূৰ্বতে এক ভাগ-বাটোৱাৰা হৈছিল আৰু সেয়েহে অৱধাৰিতভাৱেই অভিযোগ-আবেদনৰ তপছিলত থকা সম্পত্তি আবেদনকাৰীৰ পিতৃৰ ভাগত পৰিছিল আৰু ১৯২৯-৩০ বৰ্ষত দাখিল কৰা যৌথ আবেদন, অৰ্থাৎ প্ৰদৰ্শক ২৪ অনুসৰি নামজাৰি হৈছিল। ইয়াৰ পাছত পাঁচগৰাকী ভ্ৰাতৃৰ মাজত ভূমিৰ চাৰিসীমা অনুসৰি এক ভাগ-বাটোৱাৰা হৈছিল আৰু স্বীকাৰ কৰা হৈছে যে ইয়াক উচ্চ ন্যায়ালয়ে এক ভিত্তি হিচাপে গ্ৰহণ কৰি লৈছিল। প্ৰথমগৰাকী বিবাদীৰ দ্বাৰা বিবাদী নং ১২ হিচাপে আবেদনকাৰী আৰু তেওঁৰ ভ্ৰাতৃকেইগৰাকীৰ মাজত পুনৰ ভাগ-বাটোৱাৰা হোৱাৰ স্বীকাৰোক্তিৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত অৱধাৰিতভাৱেই একেখিনি মাটিয়েই আবেদনকাৰীৰ নামত আছিল। আবেদনকাৰীয়ে সম্পত্তিটো ক্ৰয় কৰিছে নে নাই সেই সন্দৰ্ভত উচ্চ ন্যায়ালয়ে ভুলকৈ এক বিচাৰ্য বিষয় উপস্থাপন কৰিছিল। এইটো এক পৈতৃক সম্পত্তি যিটো ভ্ৰাতৃকেইগৰাকী আৰু আবেদনকাৰীৰ পিতৃৰ মাজত ভাগ-বাটোৱাৰাৰ দ্বাৰা উত্তৰাধিকাৰীত্ব প্ৰাপ্ত হৈছিল আৰু পিতৃৰ মৃত্যুৰ পাছত আকৌ

ব্রাহ্মকেইগৰাকীৰ মাজত ভাগ-বাটোৱাৰ দ্বাৰা আকৌ উত্তৰাধিকাৰীত্ব প্ৰাপ্ত হৈছিল। ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁ সম্পত্তিৰ স্বত্বাধিকাৰ লাভ কৰিছিল। দেৱানী প্ৰক্ৰিয়া সংহিতাৰ ধাৰা ১০০-ৰ অধীনত উচ্চ ন্যায়ালয়ে মূল্যায়ন কৰা প্ৰমাণে প্ৰথম আপীল আদালতে নথিভুক্ত কৰা তথ্য নাকচ কৰি আদালতৰ চূড়ান্ত তথ্য হিচাপে নায্যতা প্ৰদান কৰা নাছিল। সেয়েহে, উত্তৰদাতাসকলৰ তেওঁৰ দখলীস্বত্বৰ ওপৰত হস্তক্ষেপ কৰাৰ কোনোধৰণৰ অধিকাৰ নাই। সেই অনুসৰি, আপীল আদালতৰ আদেশ পুনৰাই অধিস্থিত কৰা হ'ল আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আদেশ খাৰিজ কৰা হ'ল। অনুৰোধ কৰা অনুসৰি গোচৰটো বাহাল ৰখা হৈছে।

সেই অনুসৰি আবেদন মঞ্জুৰ কৰা হ'ল। ব্যয় অবিহনে।

আবেদন মঞ্জুৰ কৰা হ'ল।

* * * * *

অনুবাদ - ভাস্বতী গোস্বামী, কনিষ্ঠ অনুবাদক, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

পৰীক্ষক:-

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be

used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

(“স্থানীয় ভাষালৈ অনুদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাবে অন্য ক্ষেত্ৰত অনুদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হ'ব।”)